"DEMOKRATİK ÖZERKLİK" NEYİ AMAÇLIYOR ?

Contributed by ulku2
Tuesday, 23 August 2011 14:14 - Last Updated Tuesday, 23 August 2011

Zihinlere kazınmış ismiyle “Kürt Açılımı”ndan sonra Türkiye hızla, millî kimliğin, millî devletin ve üniter yapının tartışıldığı ve aşındırıldığı bir iklime doğru sürüklendi. Atılan adımların terörü bitireceğine inanmak isteyen, Habur’da sergilenen ve mâşerî vicdanda derin bir iz bırakan tiyatroya dahi bu umut adına tahammül eden kahir ekseriyet, gelinen noktada içine düştüğü hüsranın tesirinde sükût etmektedir. “Güzel şeyler olacak” lafının araladığı perdeden bir aydınlığın sökün edeceğini bekleyenler geç de olsa dünümüze, bugünümüze ve yarınımıza zulmetin yağdığını fark ettiler. Sözün şehvetine tutulmuş vandallar dünümüzü yıktıkça bugünümüz, bugünümüze saldırdıkça yarınımız karardı.

Geçen sürede sıklıkla Kürt Sorunu’ndan, ezilmişlikten, 1980 rejiminin ne kadar zalim olduğundan, demokrasiden, insan haklarından, özgürlüklerden, barıştan, silâhların susmasından bahsettik. Eteğimizdeki bütün taşları döktük, İmralı’da meskûn terörist elebaşı ile pazarlıklar yaptık, Kandil’den gelen açıklamaları manşetlere taşıdık, tartışma programlarında masaya yatırıp kerametler, gizli mesajlar arayıp niyet okumaları yaptık… Eteklerde taş kalmadı…Tamam birkaçı şeytana değdi, tamam birkaçı putları devirdi, ama en çok birlikte yaşama iradesini gösteren, mazide, hâlde ve âtîde birlikte var olmak isteyenlerin evine, kafasına, gönlüne isabet etti! En çok onların canını acıttı. Bu süreçte bir şeyi daha öğrendik, demokrasi, insan hakları, özgürlük gibi kavramlar en tahripkâr cümlelerin bile arasına serpiştirildiğinde, sihirli bir etki gösterip onların acısını azaltıyordu, ama tahrip gücünü etkilemiyordu. Bu süreçte ekranlardan taşıp gırtlağımıza sarılmıyordu belki hiç kimse, belki gazete sayfalarındaki makalelerden üstümüze oklar, mermiler, toplar yağmıyordu ama her gün biraz daha bunalıyor, her gün biraz daha yoruluyor, her gün biraz da yıkılıyor ve her gün biraz daha birbirimizden vazgeçiyorduk…

“Güzel şeyler olacak” lafıyla başlayan Kürt Açılımı ile devam eden süreç içerisinde; meselenin “Kürt Sorunu” olarak teşhis edilmesine, Öcalan’la yürüyen pazarlıklara, yeni anayasa sürecinde devletin ve milletin yapısının yeniden tanımlanacağına dair verilen sözlere, yapılan imalara şahit olduk. Fakat gelinen noktada silâhlar susmadığı gibi barış adına konuştuğunu söyleyenler, PKK’nın silâhlı gücünün bölgeye egemen olmasının verdiği cesaretle, ayrı bayrağı, ayrı marşı, ayrı silâhlı unsurları ve aslında ayrılmayı dillendirmeye başladılar. Nihayetinde kimseden çok fazla ses yükselmemesinden, devleti yöneten iradenin terörle, terörün tehdit ettiği insanların geleceği ile ilgilenmekten çok kendini devletleştirmekle, iktidar gücünü mutlaklaştırmakla meşgul olmasından cesaret alarak, “Demokratik Özerliği” ilân ettiler.

DTK’nin ilân ettiği demokratik özerklik, Türkiye’de özellikle siyasî iktidar tarafından ciddiye alınmazken, özellikle Batı medyasında bir hayli geniş yankı buldu: Dünyanın önde gelen basın kuruluşları konuya çok dikkatli ve hassasiyetle eğildi ve hatta bazı gazeteler internet sayfalarında “Kürtler Türkiye’den ayrılsın mı” şeklinde anketler yaptılar. Yani Hükümet’in yok saymasının tam tersi bir tutum sergilediler günlerce yorumlar yayınlayıp “Özerk

Kürdistan" bölgeye etkilerinden bahsettiler. Fakat gelinen noktada, dün "Kürt Sorunu"ndan bahseden Başbakan Erdoğan'ın bugün "Kürt kardeşleri"nin sorunlarından bahsetmesi, terörle mücadeleye öncülük verileceğini söylemesi, BDP'ye sokak jargonu ile söyleyecek olursak "gider yapması" hiçbir anlam ifâde etmemektedir. Türkiye, içeriği, stratejisi ve yol haritası belli olamayan bir "Kürt Açılımı" uğruna bu mecraya sürüklenmiştir. Hükümetin iki ileri bir geri olarak nitelendirilecek politikaları neticesinde, her gün şehit haberleri yüreklere düşmekte, insanlar bir yandan şehitlere bir yandan ülkenin içine düştüğü duruma ağlamaktadır. Terörle mücadeleyi değil müzakereyi benimseyen iktidarın oluşturduğu zafiyet neticesinde Güneydoğu'da birçok ilde şehir merkezleri PKK'ya terk edilmiştir. Türkiye'yi 30 yıldır esir alan estiren, ülkenin birlik ve bütünlüğüne karşı en ciddî tehdit olan terörün merkezi Kandil, gazetecilerin uğrak yeri olmuşken, İran Kandil'i hem de uluslararası toplumla yaşanan nükleer krize rağmen vurmaktan çekinmezken, ABD'nin Ortadoğu'daki partneri, bölgesel ve hatta küresel aktör olma iddiasındaki Türkiye'nin bu kararlılığı göstermemesi, nasıl izah edilebilir? Her gün saldırı ve şehit haberlerinin geldiği bölgede "Kürt Açılımı" özerkliğe giden yolu açmıştır. Bugün itibariyle PKK, Türkiye Cumhuriyeti'nden istediğini alacağı düşüncesine kapılarak, yüksek moral ile mücadelesini devam ettirmektedir. Ankara'dan racon keserek sorunu yönetmek mümkün değildir, bölgede güvenliği yeniden tesis etmek ve bölgeye hukuku egemen kılmak için hükümetin bir an önce harekete geçmesi

gerekmektedir. Kandil'de kümelenmiş PKK ile mücadele edemeyen bir Türkiye'nin bu süreçte Suriye'de yaşanan olaylara ABD'nin talepleri doğrultusunda müdahale etmesi komik duruma düşmekten başka bir şey değildir. Kürt Açılımı, ABD'nin projesi olarak masaya gelmiş ve neticede ABD verdiği sözlerin hiç birini tutmadığı gibi Türkiye'den de almak istediklerinin hepsini almıştır. Kandil'in temizleneceğini, PKK'nın ileri gelenlerinin Türkiye'ye teslim edileceğini, istihbarat desteği vereceğini söyleyen ABD, bu sözlerinin hiç birini yerine getirmemiş ama Türkiye'nin Irak'ın kuzeyindeki yönetimi tanımasını, onların Türkiye üstünden uluslararası pazara açılmasını temin etmiş, Kerkük'ü ve Türkmenleri kaderine teslim etmemizi sağlamıştır. Dahası Türkiye, bu açılım sayesinde, toplumsal

bütünlüğü biraz daha zedelenen, özerklik ve federasyon taleplerinin gündeme geldiği çok daha kırılgan bir ülke konumuna düşürülmüştür.

Aslında gözüken o ki Türkiye demokratik özerklik adı altında federasyonu tartışmaktadır. Yeni Anayasa tartışmaları öncesinde BDP/PKK pozisyonlarını belirleyerek, Türkiye'nin ilerde "Büyük Kürdistan"a geçişe imkân tanıyacak şekilde yeni anayasa ile federal bir yapıya dönüştürülmesini istemektedirler. Hükümet ise, "bir köyde kaç muhtar olur" tartışmaları yapmakla meşgul olup, ülkenin güneydoğusunda egemenliğin PKK/BDP eline geçtiğini görmezlikten gelmektedir. Tavır alarak, racon keserek, posta koyarak, miting meydanlarında kükreyerek netice almaya alışmış hükümet maalesef Kürt Açılımı ile birlikte meseleyi içinden çıkılmaz bir zaviyeye sürüklemiştir. Gelinen noktada mesele; kararlı, ağır başlı, nazarî olmayan bir ciddîyetli alâkayı hak etmektedir. Yoksa ülkenin bir bölümünü fiilen yitirmemiz sâdece bir zaman meselesidir. Türkiye ivedilikle terörle mücadeleye başlamalıdır, bunun nasıl yapılacağını en iyi bilen ülkelerden birisi de şüphesiz Türkiye'dir. Sâdece kararlı bir siyasî iradeye ihtiyaç vardır. Bundan sonrada bölgede hukuku egemen kılmak için adımlar atılmalı, yaratılan fiilî hukuksuz durum ortadan kaldırılarak, özgürlüklerin ve demokrasinin önü açılmalıdır.

www.2023.gen.tr